

11 IULIE
CANON DE RUGACIUNE 2
CATRE
SF.MARE MUCENITE
EUFIMIA DE LA CALCEDON
CONSTANTINOPOL, 1857

ΚΑΝΩΝ Β΄.

Ποίημα Ἀνδρέου. Ἦχος δ΄.

Ὡδή α΄. Ἄρματα Φαραῶν, καὶ τὴν δύναμιν.

Σήμερον πιστοὶ, ἐορτάσωμεν φαιδρῶς· πάντας γὰρ προτρέπεται τῆς Πνευφήμου ἡ μνήμη, ἢν πνευματικῶς τοῖς ἄσμασι πανηγυρίσαι συνδράμωμεν.

Στάδιον φοβερὸν διανύσασα, σεμνή, τὸν δόλιον ἤσχυνας, τοῖς αἰκισμοῖς ἐναθλοῦσα· θῆρες γὰρ ἐν σοὶ τεθήπασι, καὶ τῶν ἐχθρῶν κατεσβέσθη τὸ πῦρ.

Σήμερον ἀληθῶς, θαῦμα βλέπομεν ἐν σοὶ, βλύζουσαν, πανεύφημε, τὴν τῶν λειψάνων σου θήκην αἵματι, δι' ὧν τὰ δόγματα τῆς ἀληθείας κρατύνεται.

Σήμερον ἡ σορὸς, ὥσπερ νέα κίβωτός δεικνυται τῆς μάρτυρος, οὐ τὸν γραπτὸν ἡμῖν νόμον, ἀλλὰ τὸν τῆς θείας χάριτος πνευματικῶς προσκομίζουσα.

Σήμερον οἱ λαοὶ, τῶν λειψάνων τῇ σορῷ πίστει παριστάμενοι, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν ὥσπερ ἐκ πηγῆς, πανεύφημε, εἰλικρινῶς ἀρυόμεθα.

Σήμερον νοητῶς, ὥσπερ ἐν ἄλλῃ Ἐρυθρᾷ, Αἴγυπτος βυθίζεται, καὶ τὸ Αἰγύπτιον δόγμα, ἧτις ἐρυθρὰ τοῖς αἵμασι τῆς Πνευφήμου παρείκασται.

Δόγματα ἀληθῆ ὥσπερ φύλαξ ἀληθῶς, ἐδέξω Πανεύφημε, τῶν διδασκάλων τὸν ὄρον, ἄσυλον αὐτὸν φυλάξασα, εὐφρρινομένων τῷ πνεύματι.

Τριαδικόν.

Αχρονος ὁ Πατήρ, ἀγέννητος αἰεὶ. Ὁ Λόγος συνάναρχος, καὶ γεννητός, ἐκ Πατρὸς γάρ. Ἄκτιστον τὸ θεῖον Πνεῦμα τὸ ζῶν, ἐκπορευτὸν γάρ αἰεὶ ἐκ πατρὸς.

Θειτοκίον.

Τέτοκας Υἱὸν, τὸν συνάναρχον Πατρί, ἀφράστως κυήσασα τὸν

ἀπερίγραπτον λόγον, ὃν τὰ Χερουδίμ ἀπαύστως ὑμνεῖ ἐν σοί,
Παρθένε φερόμενον.

ᾠδὴ β'. Πρόσεγε οὐρανέ, καὶ λαλήσω

Απαντες οἱ πιστοὶ, σήμερον συνελθόντες, τῆς πανευφήμου τὴν
μνήμην τιμῶμεν.

Βασάνων καταφρονίσασα, μάρτυς, ἐν τῷ σταδίῳ Χριστὸν ὡμο-
λόγησας.

Πηγάζεις τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ὡς ἐκ πηγῆς ἀειβύτου, πα-
νεύφημε.

Κατέφλεξας τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης, τὰς φρυγανώδεις αἱρέσεις πα-
νεύφημε.

Σήμερον τῶν δογμάτων τὸν ὄρον, ἐν ταῖς χερσὶν ἡ πανεύφημος
δέχεται.

Ως φύλαξ τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων, ἡ καλλιπάρθενος τὸν ὄρον
ἐδέξατο.

Τὸν τόμον ἐν ταῖς ἀγκάλαις λαβοῦσα, ἡ νομοφύλαξ κατέχει τῆς
πίστεως.

Εδειξας ὡς πανεύφημος σέβας, ὡς καὶ θανοῦσα ἀθλεῖς μέχρις
αἵματος.

Θεοτοκίον.

Αγχαντε Θεοτόκε Παρθένε, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα ἰκέτευε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Καρτερικῶς τοὺς ἄθλους, καλλιμάρτυς, στισαμένη σήμερον,
στεφανηφόρος ἐν οὐρανοῖς ἀπεγράφεις μετ' ἀγγέλων, ὑπὲρ ἡμῶν
πρεσβεύουσα σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῖς ἱεροῖς σου ἄθλοις, ἐγκαυχᾶται ἡ Ἐκκλησία, πανεύφημε,
πανηγυρίζουσα μυστικῶς ἐν τῇ νίκῃ τῶν ἀγώνων τῆς ἱερᾶς ἀθλη-
σεως, δι' ἧς ἐστεφάνωσαι.

Παρθενικῶν αἱμάτων, τὸ τρυβλίον πληροῦσα ἡ πανεύφημος τῷ
ἀγγελάρχῃ καὶ τῷ λαῷ ἀνατίθῃσι τὸ θαῦμα τῆς παραδόξου ρεύσεως,
τῶν ἱερῶν αἱμάτων αἰτῆς.

Θισαυροφύλαξ ὄφθης, τῶν δογμάτων τῆς ἀληθείας, πάνσεπτε· καὶ μαρτυροῦσιν οἱ ποταμοὶ τῶν παρθενικῶν αἱμάτων, ὡς ἀενάουσι βρύουσα, ἀρδεύεις τοὺς τιμῶντάς σε.

Χορὸς Πατέρων σήμερον, Παρθένε, τὸν τόμον σοι προσάγουσι, συναθροισθέντες διὰ Χριστὸν, ὃν λαβοῦσα μέχρι τέλους, ὥσπερ εὐσεβῆς συνήγορος φυλάττεις ἀπαράτρωτον.

Η μυροθήκη βρῦει τῶν λειψάνων πληροῦσα τὸ ἀλάβαστρον καὶ ἀγιάζονται οἱ λαοὶ, καὶ ἐλέγχονται αἱ αἱρέσεις, καὶ ὁ Θεὸς δοξάζεται, θεόφρον, ἐν τῇ μνήμῃ σου.

Η καλλιμάρτυς πάντας συγκαλεῖται, πνευματικῶς ἀθροίζουσα σὺν ἱερεῦσι καὶ βασιλεῖσι, πρὸς παράδοξον αἱμάτων παρθενικῶν ἐπίρροιαν· πιστῶς οὖν ἀρυσώμεθα.

Τριαδικόν.

Φῶς τὸν Πατέρα ἀναρχον δοξάζω, φῶς τὸν Υἱὸν συνάναρχον, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἀγαθὸν μίαν ἀναρχον οὐσίαν, ὡς ἐξ ἑνὸς ἀστράπτουσιν ἡλίου ἀμερίστῳ φωτί. Θεοτοκίον

Τὴν ἐξ Ἀδάμ τοῦ γένους ἀμορφίαν ἐπεισαχθεῖσαν βρώματι, κυοφορούμενος, Ἰησοῦ, ἐν γαστρὶ τῆς Θεοτόκου, ὑπερφυῶς ἀνέπλασας, τὸ προτοῦ κάλλος δούς ἡμῖν.

Ὡὶ δ'. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου

Ξένον ἄκουσμα! ἡ ἀσθενῆς τοῦ θήλεος φύσις, ἀνδρικῶς κατὰ τοῦ δράκοντος, ἀρρῆνωθεῖσα ὀπλίζεται.

Τὸ αἰεζῶν τῶν σῶν αἱμάτων, ρεῖθρον ἀντλοῦμεν. Ἡ βασιλείος ὀμῆγυρις, μάρτυς, δοξάζει τὸν ἀνθρώπον.

Θεογράφος τῆς ὀρθοδόξου, πίστεως ὄρος, ὡς πιστῇ σοι νομοφύλακι, μάρτυς Χριστοῦ, ἀνατίθεται.

Επεσφράγισας ὡς ἐν γραφίδι, τῷ θεῷ τόμῳ, τῶν δογμάτων τὴν ἀσφάλειαν, ὑποτυποῦσα τοῖς αἵμασιν.

Τὸ ἀνόθευτον τῆς εὐσεβείας, σύμβολον, μάρτυς, τῷ καλάμῳ τῶν θαυμαμάτων, σοῖς ἐπεκύρωσας αἵμασιν. Θεοτοκίον.

Μῆτερ ἄχραντε, ἐλλογημένη ἀγνή Παρθένε, τοςσ ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, ἀπό πάσης περιστάσεως.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς καί.

Τῶν διωκόντων τὸ πῦρ κατασβέσασα, μάρτυς, τῆς πίστεως τῆ δρόσῳ, νοητῶς ἐστόμωσας, τὴν θείαν μάχαιραν τοῦ πνεύματος.

Η τῶν πατέρων πληθὺς τῶν δογμάτων, τὸν ὄρον παρέθετό σοι, ὡς ἐν θεία λάρνακι, τῆς ἀληθείας καὶ μετὰ θάνατον.

Εί καὶ θανοῦσα σιγᾶς, μὴ κινουσα τὰ χεῖλι, ἀλλ' ἐνδοθεν ἡ χάρις τῶν θαυμάτων, κράζει σοι τῆ μυστικῆ τῶν δογμάτων σάλπιγγι.

Θεοτοκίον.

Ρυσθέντες πάντες βροτοὶ διὰ σοῦ, Θεοτόκε, τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, ἀληθῶς ἐγνώκαμεν Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

ᾠδὴ ς΄. Ὄ; Ἰωνᾶν τὸν προφήτην.

Βασιλικὴν ἀλουργίδα, ἐξ αἱμάτων βαφείσαν τῶν θαυμάτων σου, ἐξύφρανας τῆ Ἐκκλησία, ἐνστήξασα τοὺς λόγους τῶν μαρτυρίων Χριστοῦ.

Νεανικὴν παρρησίαν, ἡ θεόθυμος μάρτυς ὠπλίσατο, καὶ πάλιν στερρόαν ὑπελθοῦσα, τὰ τρόπαια τῆς νίκης νῦν ἀνεστήσατο.

Η τεθνεῶσα ζῶσα, τῶν δογμάτων τὸν ὄρον κατέχουσα, φυλάττεις ἀνόθευτον, μάρτυς, ὡς φύλακι τοῦ λόγου παρατεθέντα σοι.

Τὴν τῶν θαυμάτων πλημμύραν, ὡς δογμάτων κρατῆρας προσέθηκας, προχέουσαν ἄφθονον χάριν, ἀρδεύουσα τὰς φρένας, μάρτυς πανεύφημε.

Σὺ τῶν τυράννων τὰ θράση, καλλιπάρθενε μάρτυς, αἰσχύνασα τὸ στάδιον ἠνοιξας τοῦτο, τὰ τρόπαια τῆς νίκης νῦν ἀναστήσασα.

Ως κιβωτὸς ἀρωμάτων, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων τῆς μάρτυρος, διῆλθεν ἀβρόχοις πορείαις, ὡς ἄλλον Ἰορδάνην τὴν Προποντίδα ποτέ.

Ωσπερ ἀλάβαστρον μύρου, τῶν λειψάνων κενουσα τὴν λάρνακα, μυρίζει ἡμῶν τὰς καρδίας, καὶ γλώσσας ἐμπυρίζει αἰρετιζόντων ἐχθρῶν.

Τριαδικόν.

Φῶς τὸν Πατέρα δοξάζω, φῶς ὑμνῶ τὸν Υἱὸν, φῶς τὸ Πνεῦμα τιμῶ· ἀλλ' ἐν φῶς τὰ τρία πιστεύω. Μονὰς γὰρ ἐν Τριάδι· καὶ ἐν μονάδι Τριάς.
Θεοτοκίον.

Τὸ καπνιζόμενον ὄρος, ἐν Σινᾷ προδειχθὲν τῷ θεόπτη Μωσῆ, τὴν σὴν προδιετύπου γαστέρα, τὴν ἀφλεκτον Παρθένε φλόγα χωρήσασαν.
'Ὡδὴ ζ'. Ὁ ἐν τῷ ὄρει.

Μωσῆς τὴν πέτραν, ῥάβδῳ πλήξας, ὡ θαῦμα! τὸ ὕδωρ τῷ διψῶντι λαῷ παρέσχεν· καὶ ἡ θανοῦσα νύττειται, καὶ πηγάζει αἱμάτων κρουνοὺς.

Ωs νομοφύλαξ, τῶν δογμάτων τὸν ὄρον ἡ μάρτυς δεξαμένη, ὡς θείας πλάκας φυλάττει τοῦτον, ἄτρωτον ἐκ πασῶν τῶν αἱρέσεων.
Διπλοῦν τὸν ἕνα, δογματίζων ὁ τόμος, οὐ τέμνει τὰς οὐσίας, οὐ συναλείφει, ἀλλ' ἠνωμένας δείκνυσιν, ὡς βοᾷ ἡ ἀλήθεια.

Θεοτοκίον.

Σὲ Ἡσαΐας, διὰ πνεύματος θείου λαβίδα προεώρα, Παρθενομήτορ, ἐν ἧ τὸν θεῖον ἄνθρακα θεομύστως ὑπεδέξω ἀγνή.

'Ὡδὴ η'. Τὸν βασιλεῖα Χριστόν.

Η τοῦ Κυρίου ἀμνάς, λύκους ἐξέκλινεν, ἐτροπώσατο ὄφεις, τοὺς ἀσεβεῖς διώκτας, καὶ διέφυγεν αὐτούς, ὥσπερ δορκὰς ἐκ παγίδος, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἐβοηθήθη.

Τὰς θεομυρίας, τῶν σῶν, μάρτυς, ἀνοίξασα, σεβασμιῶν αἱμάτων, τῶν δυσσεβῶν κατέκλυσας τὰς γλώσσας, ἐν αὐτοῖς σώσασα ὡς ἐν χειμῶνι τὴν ἐμπιστευθεῖσάν σοι πίστιν ὀρθοδοξίας.

Η νομικὴ κιβωτός, πλάκας ἐδέξατο καὶ τὴν στάμνον τοῦ μάννα· αὐτὴ δὲ νέας πλάκας, τὸν τῆς πίστεως ὄρον στάμνω χρυσῇ ἐντεθέντα, τῷ παρθενικῷ σου τῆς σαρκὸς θαλάμῳ, μάρτυς.

Θεοτοκίον.

Ο βασιλεὺς τοῦ παντός δούλου ἀνέλαβε τὴν μορφήν, Θεοτόκε, ἐκ σοῦ, ἵνα δουλείας ἀπαλλάξῃ, τοὺς πιστῶς σε βασιλίδα αἰνοῦντας καὶ Θεοτόκον.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὡὶ θ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι.

Τὸ ἄγραπτον κάλλος, ἀγαπήσασα Χριστοῦ, κατέλιπες τὰ πρόσκαιρα τοῦ βίου, καὶ ἔλαβες τὸν σταυρὸν καὶ προσέδραμες αὐτῷ· διὸ καὶ ἀνέκραζες, σεμνή, σοὶ μόνῳ συσταυροῦμαι, τῷ νυμφίῳ τῷ καλῷ καὶ τερπνῷ ποιμένι.

Τίς εἶδε, τίς ἔγνω μετὰ θάνατον νεκρὰν, οὐ δόρατι, οὐ ξίφει σφαττομένην, ἐκδύζουσαν ἐν σορῷ τῶν αἱμάτων τὰς πηγὰς, φρικτὸν καὶ παράδοξον, πιστοὶ, τὸ τῆς ἀγίας θαῦμα, ὅτι σῶμα καὶ ὄστᾱ, ξηραθέντα βρύει.

Τὸν τόμον ἐκείνον, ὅσπερ νόμον εὐσεβῆ παρέθεντο τῇ μάρτυρι τοῦ λόγου, ὡς φύλακι ἀσφαλεῖ, οἱ τοῦ λόγου ὑπουργοί· διὸ ταῖς χερσὶν αὐτῆς στερόνως ἕως τῆς συντελείας συγκρατεῖ καὶ συντηρεῖ σιγῶσα.

Τῷ θρόνῳ τῆς δόξης, παρεστῶσα μυστικῶς, μνημόνευε ἀπαύστως, καλλιμάρτυς τῶν ἐκτελούντων πιστῶς τὴν ἀγίαν μνήμη σου ἐν ἧ ἀγιάζουσα ἡμᾶς τοῖς τῶν αἱμάτων ρείθροις, ἀπελαύνεις τῶν παθῶν τὰς ἐπαναστάσεις.

Θεοτοκίον.

Ο εἰς τῆς Τριάδος, ἐπ' ἐσχάτων δι' ἡμᾶς ἐτέχθη, ἄνευ πάθους ἐκ παρθένου, ὁ ὢν αἰεὶ σὺν Πατρὶ, ἀμερίστως ἰσουργός, καὶ σώζει ἐκ πάθους καὶ φθορᾶς τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντας, καὶ δοξάζοντας αὐτὸν ὡς Θεὸν τῶν ὅλων.